

Marcela Oubrechtová, „Kéž bych byl malířem.“ František Thun v době předbřeznové, diplomová práce, Filozofická fakulta Jihočeské univerzity, České Budějovice 2008.

Posudek vedoucího diplomové práce

Hrabě František Thun náležel mezi nejvýraznější postavy české šlechty devatenáctého století. Známým se stal především svými rozsáhlými uměleckými zájmy a zakladatelskou rolí při konstituování moderně pojímané památkové péče. Ve své diplomové práci se Marcela Oubrechtová věnuje prvním čtyřem desetiletím života tohoto aristokrata. Podobně jako rakouský historik Christoph Thienen-Adlerflycht v případě Leo Thuna, se diplomantka soustředila na formování osobnosti Františka Thuna v duchovním klimatu první poloviny devatenáctého století. Vlastní koncepce práce vychází z orientace autorky v současných trendech využití biografické metody v historiografii (byť práci nezatěžuje nadbytečným výčtem literatury s tématem související jen okrajově). Cenné je pevné zakotvení v poctivé práci s historickými prameny. Rozsah heuristické základny práce je úctyhodný a jazyková a paleografická náročnost pramenů osobní povahy značná.

Osnovu vlastního výkladu tvoří otázka po formování uměleckých zájmů a jejich promítnutí do osobního života a kariéry Františka Thuna. V chronologické posloupnosti se čtenář seznámí s rodinným zázemím, domácím vzděláním a univerzitním studiem hraběte. Další část tvoří interpretace Thunových cest po Evropě. V této kapitole rozšiřuje Marcela Oubrechtová významně dosavadní obraz o intelektuálních zájmech a mezinárodních obzorech české aristokracie doby předbřeznové. Dokládá přímý kontakt Thuna se soudobými názory na umění i módními vědeckými zájmy. Na pozadí Thunových cest navíc autorka rozehrává obraz vzrušující proměny od klasicismu k romantismu, jímž se vyznačovalo období „mezi časy“. Vzdělání a cesty přispěly k jasné formulaci Thunových životních postojů, které vedly na jedné straně k vyhraněnému zájmu o veřejnou činnost v oblasti filantropie a organizace uměleckého života a na straně druhé k završení generačního konfliktu s otcem, který vyvrcholil uzavřením nerovnorodého sňatku s Magdalenou Königovou.

Diplomová práce Marcely Oubrechtové představuje důležitý příspěvek k českým kulturním dějinám devatenáctého století. Dokládá přesvědčivě význam šlechtických uměleckých diletantů (i když v Thunově případě není toto označení zcela na místě, neboť jeho talent i rozsah školení byl srovnatelný s řadou výtvarníků jeho doby) a mecenášů pro umělecký život v Čechách v první polovině devatenáctého století. Navíc naznačuje dosud ne zcela akcentované typy kulturního transferu, které šlechta zprostředkovávala. V neposlední

řadě práce obsahuje i zajímavé inspirace z oblasti širěji pojímaných sociálních dějin. Na mysli mám především otázku mesaliance ve šlechtickém prostředí.

Diplomová práce převyšuje v mnoha ohledech nároky kladené na tento typ práce. Je jí možné chápat jako předstupeň budoucí životopisné monografie. Ta by měla vzniknout nejen vzhledem k nespornému významu Thunovy osobnosti, ale i interpretačnímu talentu a heuristické poctivosti Marcely Oubrechtové. Pokračovat v započaté práci by však měla diplomantka i s ohledem na své literární schopnosti.

Práci doporučuji k obhajobě a hodnotím ji zcela jednoznačně známkou výborně.

Mgr. Zdeněk Bezečný, Ph.D.

České Budějovice 27. 1. 2009